

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

- 1 לפני:
2 כב' השופטת שרה ברוינר ישראל
3 נציג ציבור (עובדים) גב' נחמה אנג'ל:
4 נציג ציבור (מעסיקים) מר חנוך צמיר:
5

המבקשת: **נחשון תכנון מטבחים בע"מ**
ע"י ב"כ: עו"ד מיכאלי

-

המשיבים: **1. סיסתמה בע"מ**
2. אורי ליף
3. ירון תלמי
4. מתי אברהם
ע"י ב"כ: עו"ד הרשקוביץ

6

7

החלטה

8 הטענות שמפנה המבקשת אל המשיבים בבקשה זו הן בתחום העסקי מסחרי ובשלב עותרת היא
9 לקבלת סעדים של צו מניעה זמני וכן של כינוס נכסים, ובכלל זה צו מסוג אנטון פילר כנגדם.

10

רקע

- 11 1. המבקשת היא חברה העוסקת במתן שירותי תכנון ופיקוח על ייצור מטבחים למוסדות.
12 המבקשת הוקמה בשנת 2011 ובעליה הם קבוצה של חברי קיבוץ נחשון אשר בעבר עבדו
13 ב"מפעל" שעסק במתן שירותים אלה ואשר השתייך ל"נחשון תכנון מערכות מזון אגודה
14 שיתופית חקלאית בע"מ" (להלן: **האגש"ח**) שהיא אגודה השייכת לאגודה שיתופית נוספת
15 השייכת לקיבוץ נחשון, ולקיבוץ נחשון.
16 2. במסגרת תהליכי הפרטה העוברים על קיבוץ נחשון, נחתם בשנת 2011 הסכם להעברת
17 פעילות האגש"ח למבקשת. ההסכם הוגש כמוצג מש/1. (להלן: **ההסכם**). בעקבות ההסכם,
18 חדלה האגש"ח מלפעול בתחום פעילות ה"מפעל" ותחתיה עשתה זאת המבקשת.
19 הזכויות ב"מפעל" (אשר היקפן ותוכנן שנוי במחלוקת בין הצדדים כפי שיפורט להלן)
20 הועברו ברובן לאותם חברי הקיבוץ אשר היו אלה שהפעילו את המפעל ועבדו בו במשך
21 שנים. כל אותם חברים הסכימו לקבל מניות במבקשת למעט המשיב 2 שאף הוא היה
22 מאותם חברים עובדים.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

- 1 3. המפעל מתנהל מזה כארבעים שנה ומהווה, כך אליבא דמבקשת, ועל כך לא חלקו
2 המשיבים, מפעל מוביל בארץ בתחומו.
- 3 4. המשיב 2 (להלן גם - **מר ליף**) הוא חבר קיבוץ נחשון אשר כאמור הוצב על ידי הקיבוץ
4 לעבודה במפעל. בתחילת דרכו שימש כטכנאי ועם הזמן קודם עד תפקיד מתכנן- האחראי
5 על כשליש מפעילות המפעל, כמנהל תחום הייטק ובתי חולים.
- 6 5. ביום 17.9.13 הקים מר ליף את המבקשת מס' 1 (להלן: **סיסתמה**) והוא בעל המניות היחיד
7 בה.
- 8 כאשר עבר ה"מפעל" לבעלות המבקשת, סרב כאמור להפוך לבעל מניות בה, ועל כן שימש
9 כעובד בה החל מיום 1.1.2012 עד לפיטוריו ביום 30.9.2013- דהיינו ימים ספורים לאחר
10 הקמת סיסתמה על ידו. לא נחתם הסכם עבודה בין המבקשת למר ליף.
- 11 6. לפעילותה של סיסתמה צורפו עובדים לשעבר של האגש"ח והמבקשת: המשיב 3 (להלן **מר**
12 **תלמי**) ששמש מנכ"ל האגש"ח החל משנת 2000 עד לפיטוריו בשנת 2009, משמש מאז
13 ראשית שנה זו כמנכ"ל סיסתמה. מי ששמש כטכנאי במפעל החל מיום 14.7.10 ועד
14 להתפטרותו ממנה ביחד עם מר ליף, ב-30.9.2013 בתחום שתחת אחריותו של מר ליף,
15 המשיב מס' 4, עבר לעבוד אף הוא בסיסתמה.
- 16 אין חולק כי סיסתמה פועלת אף היא בתחום התכנון והפיקוח של הקמת מטבחים למוסדות
17 ומהווה עסק מתחרה למבקשת.
- 18 5. ביום 5.1.14 נחתם בין המבקשת לבין מר ליף הסכם על פיו ישמשו מר ליף וסיסתמה קבלני
19 משנה של המבקשת לשם השלמת ארבעה פרויקטים ספציפיים של המבקשת. לדברי
20 המבקשת הטעם להתקשרות זו היה התעקשות של הלקוח באותם פרויקטים (שרותי
21 בריאות כללית) להמשיך לקבל השירות ממר ליף אף שהלה התפטר, וסרובו של מר ליף
22 מאידך להמשיך ולעבוד שם. ההסכם הוגש כנספח 4 לבקשה (להלן: **נספח 4**).
- 23 6. לטענת המבקשת, במשך השנים הרבות שבהן עסק המפעל בתחום, פיתחה היא (ולפניה
24 האגש"ח) כלים לייעול מתן השירות הדרוש ללקוחות. כלים אלה נותנים לה יתרון תחרותי
25 משמעותי על פני מתחריה. עיקר הכלים היחודיים שבנתה ופיתחה, הם שניים:
26 **בסיס נתונים** יחודי הכולל שרטוטים, תאורים ואפיונים של כ-3050 פרטים יחודיים
27 (הקרויים בשפה המקצועית "בלוקים") ומפריטיהם, שנערכו נאספו, נוצרו אופינו ופותחו,
28 לכל הפחות מאז שנת 1993. (להלן **בסיס הנתונים**). הפריטים המצויינים בבסיס הנתונים
29 אינם פריטים ספציפיים הקיימים למכירה בשוק הרלבנטי, אלא מאפיינים של פריטים
30 כאלה, אשר מספר מוצרים בשוק יכולים לעמוד בקריטריונים שלהם. כאשר מתקשרת
31 המבקשת עם לקוח לתכנון המטבח שלו, היא (ככל מתכנן מטבחים אחר) יוצרת חוברת
32 מכרז המופנית לספקים למען יציעו הצעות ללקוח לבנית המטבח הדרוש לו. המבקשת עושה
33 שימוש בפריטים המצויים בבסיס הנתונים לשם הכנת חוברת המכרז.
- 34 **תוכנת מחשב** הקרויה בפי המבקשת, וכך אף נקרא לה להלן **"שום נחשון"**. התוכנה
35 אופיינה, ופותחה בסיוע בית תוכנה לשם הספקת שירותי תכנון מטבחים למוסדות והנפקת

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

- 1 דוחות שונים הנצרכים לכך. התוכנה עשויה כך שהיא עושה שימוש בבסיס הנתונים
2 ומותאמת לו.
- 3 כל גורם בשוק נדרש לעשות שמוש בכלים המתבססים על פריטים או מאפיינים של פריטים
4 הדרושים ליצור מטבחי מוסדות וכן על כלי תכנון שונים. ואולם, אליבא דמבקשת השמוש
5 בישום נחשון ובבסיס הנתונים מאפשר לה לספק שירותים מקצועיים וטובים באופן מהיר
6 ויעיל בהרבה משל מתחרותיה, תוך חסכון בשעות עבודה רבות, דבר המעניק למבקשת יתרון
7 תחרותי על פניה מתחרותיה.
- 8 לשם שמירה על כלי העבודה שלה, טוענת המבקשת, היא אינה מאפשרת גישה בלתי מוגבלת
9 לכל עובדיה. כך, למשיב 4 כמי שהיה טכנאי, היתה גישה לחלק מפרטי בסיס הנתונים, ואף
10 שמר ליוף היה ממונה עליו, הרי שלמר ליוף עצמו לא היתה גישה לאותם קבצי תאור של
11 פריטים אליהם היתה למשיב 2 גישה. המשיבים לא חלקו על טענה זו.
- 12 7. במכרזים בתקופה האחרונה בהם התמודדו הן המבקשת והן סיסתמה, נחלה המבקשת
13 הפסדים וסיסתמה זכתה בהם. לדבריה במסגרת ההפסד במכרז עבור חברת אפל, הבחינה,
14 בראשית חודש יולי ש.ז. בחוברת המכרזים שהכינה סיסתמה ללקוח וגילתה כי החוברת
15 מכילה עשרות פריטים הזהים באופן מוחלט לפריטים שבבסיס הנתונים, כאשר ההבדל
16 היחיד ביניהם הוא בלוגו של החברה. בחוברת המכרז של סיסתמה מופיע על אותם פריטים
17 שמצויים בבסיס הנתונים, הלוגו של סיסתמה.
- 18 בשלב זה עלה אצל המבקשת החשש שהמשיבים העתיקו פריטים ומפרטי פריטים מתכניות
19 ישנות של המבקשת שיש ברשותם, אך המבקשת לא שיערה כי כל בסיס הנתונים שלה
20 הועתק ונעשה בו שימוש בכל הפרויקטים של סיסתמה.
- 21 8. בתחילת ספטמבר, לטענתה, התחוויר למבקשת כי סיסתמה אףגזלה את ישום נחשון.
- 22 9. עקב כך פנתה באופנים שונים אל המשיבים בדרישה להפסיק לעשות שמוש בבסיס הנתונים
23 וביישום נחשון. המשיבים הכחישו כי הם עושים שימוש באלה וטענו כי הם עובדים עם
24 מערכת הקיימת בשוק למטרות אלה בשם "מאסטר שף". בירור שערכה המשיבה, לטענתה,
25 העלה, כי מערכת מאסטר שף נרכשה על ידי סיסתמה כשבוע לפני הגשת הבקשה דנן,
26 ולאחר פניית המבקשת אל המשיבים.
- 27 יצוין כי המשיבים, אינם מכחישים מפורשות טענה זו, הכל כפי שיפורט להלן.
- 28 10. בין הצדדים נוהלה התכתבות שצורפה לבקשה, שבמסגרתה לא נענו המשיבים לבקשת
29 המבקשת ככתבה וכלשונה.
- 30 משכך, הוגשה בקשה זו.
- 31 11. בבקשה מבוקש כי יוצאו צווי מניעה וצווי כינוס נכסים ביחס ל"רכוש הנגזל", אותו הגדירו
32 כך:
- 33 "א. בסיס הנתונים הייחודי של נחשון - בסיס נתונים ייחודי, המכיל שרטוטים (לרבות
34 בתלת מימד) תיאורים ואפיונים (בעברית ובאנגלית) של כ- 3,050 פריטים ייחודיים
35 ("בלוקים" בשפה)

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

המקצועית וכן מפרטים טכניים של הבלוקים), אשר נערכו, נאספו, נוצרו, אופיינו ופותחו
במשך
שנים רבות, למצער החל משנת/1993 בסיס הנתונים עודכן ופותח במהלך השנים בהתאם
לשינויים בשוק ולניסיון הצבור בנחשון...
ב. ישום נחשון- ישום יחודי (תוכנת מחשב) שאופיין ונבנה במשך מספר שנים על ידי נחשון,
בסיוע של בית התוכנה חברת קיי-סופט, המהווה כלי יעיל וייחודי להספקת שירותי תכנון
מטבחים למוסדות והנפקת דוחות ונתונים שונים בנוגע לשירותים. יישום נחשון אופיין,
תוכנת ונבנה על פי צרכי נחשון, על יסוד ניסיונה ומומחיותה. יישום נחשון עושה שימוש
בבסיס הנתונים הייחודי של נחשון, ומותאם לו.

12. בנסיבות הענין יש מקום להביא חלק מהותי מתשובת המשיבים כלשונה:
"כבר בראשית הדברים יצינו המשיבים כי עוד בטרם הוגשה הבקשה הם אינם עושים
שימוש ב"בסיס הנתונים היחודי של נחשון" ו/או "יישום נחשון" כהגדרתם של מונחים
אלה בבקשה, למעט כמובן ביחס לפרויקטים שהתוכניות בעניינם הוצאו עוד בטרם הגשת
הבקשה, ובכלל זה פרויקטים בהם המשיבה שימשה ועודנה משמשת- כ"קבלן משנה"
של הבמקשת, או פרויקטים אותם המשיכה המשיבה (בעצמה ו/או במצעות המשיב 2)
בתאום עם המבקשת ובהתקשרות חוזית שנערכה בין הצדדים. אשר על כן, הלכה למעשה
המשיבים מקיימים את צווי המניעה הארעיים שנתבקשו מבית הדין הנכבד". (סעיף
א(1)(2) לתשובה (הדגשים אינם במקור))

המשיבים מוסיפים וטוענים:
" בנסיבות אלה, משיקולים מסחריים בלבד ומבלי לגרוע מטענות המפורטים בתגובה זו
להלן, נאותים המשיבים לקבל על עצמם את דרישת המבקשת, ובהתאם להמינעע משימוש
כלשהו ב"רכוש הנגזל" כהגדרתו בבקשה; להסרת ספק הסכמת המשיבים כאמור תחול
ביחס לתוכניות ו/או מפרטים שיוצאו החל ממועד המצאת הבקשה לידי המשיבים
ואילך. (הדגש במקור)
על רקע הסכמה זו, הרי שאין כל טעם במינוי כונס נכסים כמבוקש בסעיף 2 לבקשה, ולהסרת
ספק המשיבים מתנגדים למתן סעד זמני זה".
13. על רקע האמור נדון בטענות הצדדים כפי שהועלו בבקשה ואף כפי שהועלו בדיון לפנינו.

דיון והכרעה

14. שלושה תנאים נדרשים לשם מתן סעד זמני: ראשית,, על מבקש הסעד להוכיח עילת תביעה
רצינית המתבססת על זכות שלכאורה קנויה לו. די בראיה לכאורה ולא נדרש שכנוע במידה
הדרושה להכרעה הסופית; שנית, על בית המשפט לערוך השוואה בין מידת הנזק העשוי
להגרם לכל אחד מבעלי הדין אם ינתן או לא ינתן הצו, ולאזן בין האינטרסים של שני
הצדדים. התנאי השלישי הוא כי על בית המשפט לשאול עצמו האם קיימים שיקולים שלא
להעתר לבקשה ובין היתר נקיון כפיו של המבקש.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

יצויין כי במקרים כגון זה העומד להכרעתנו, כאשר על הכף מונחת טענה לפגיעה בזכויות הקניין, הרי שתנתן באופן מובהק עדיפות לשמירת האינטרסים של בעל הזכות, שהרי ודאי שאין מקום לשקול שיקולי הנזק של הגזלן (ר' בר"ע 38180-05-10 **זוקו שילובים בע"מ-יואל זליכה** (12.7.10) – להלן: **ענין זוקו**).

15. בטרם נדון לגוף טענות הצדדים, נבהיר ונדגיש כי כל מסקנותינו דלהלן הן לכאוריות, כמתחייב מהיות הליך זה הליך זמני שבמסגרתו לא נחשפו כל הראיות והטענות במלוא היקפן.

16. להלן נדון בעיקרי המחלוקות שעלו מתוך טיעוני הצדדים בכתב ובעל פה:

לשאלת סמכותו של בית הדין לדון בהליך זה

17. המשיבים טענו כי בית המשפט המוסמך לדון בבקשה דנן הוא בית המשפט המחוזי, ואילו הפניה לבית דין זה היא בניגוד להוראות סעיף 40(4) לחוק בתי המשפט, התשמד-1984.

כן הוסיפו כי מכל מקום כי בין המבקשת לבין סיסתמה ולבין מר תלמי לא התקיימו יחסי עובד-מעביד, ולפיכך אין לבית הדין סמכות ייחודית לדון בו בגדר הוראות סעיף 24 לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969.

בסיכומיהם, זנחו המשיבים למעשה את הטענה, וטוב שכך. עם זאת, למען הסר ספק נתיחס גם לטענה זו:

18. אשר לסמכותו של בית הדין לדון בענינים מתחום הקניין הרוחני: אין חולק כי הטענות המופנות כלפי מר ליף והמשיב 4 הן כי הללו עושים שימוש שלא כדין ב"רכוש הנגזל" כפי שהוגדר לעיל, אשר הוא נשוא לזכויות יוצרים השייכות למבקשת, ולכל הפחות מהווה סוד מסחרי כהגדרתו בחוק עוולות מסחריות התשנ"ט 1999. (להלן: **חוק עוולות מסחריות**).

הטענה ביסודה היא כי המשיבים עושים שימוש באלה שכן הללו נמצאו ברשותם ונלקחו מן המבקשת עת שמשו עובדיה של המבקשת.

הוראות סעיף 24 9א0 (1) לחוק בית הדין לעבודה מקנות סמכות ייחודית לבית הדין האזורי לעבודה לדון **"בתובענות בין עובד או חליפו למעסיק או חליפו שעילתן ביחסי עבודה..."** אין חולק כי על פי הנטען, עילתה התביעה מקורה ביחסי העבודה האמורים.

כן קובעות הוראות סעיף 22 לחוק עוולות מסחריות כי לבית הדין סמכות ייחודית לדון בתובענה שבין עובד לבין מעביד או חליפו שעילתה בהפרת הוראה מהוראות פרק ב' לחוק האמור (הדן בגזל מסחרי- ש.ב.י.) והנובעת מיחסי עובד ומעביד.

מכאן שקיימת סמכות ייחודית לבית הדין לדון בהליך שבין המבקשת למשיבים 2,4.

19. אכן, כפי שנתברר בדיון שלפנינו, מר תלמי עצמו היה עובד המפעל רק עד שנת 2009, קרי - בטרם הוקמה המבקשת, ולמעשה היה עובד האגש"ח. כן הובהר כי מר תלמי עצמו אינו אלא עובד סיסתמה. כן ודאי כי סיסתמה לא היתה ואינה עובדת המשיבים.

ואולם, אלה הם מי שעל פי הנטען, מחזיקים, משתמשים ומפיקים טובת הנאה מ"הרכוש הנגזל". העדרם של צדדים כגון אלה מן ההליך משמעו עיקורו של ההליך מתוכן באשר ניתן יהא לעקוף כל צו שינתן באמצעות עשיית שימוש בצדדים שלישיים שאינם ולא היו באופן

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

ישיר צדדים ליחסי העבודה, ואשר מכל מקום מחזיקים בקנין (אשר על פי הטענה) אינו שלהם, מכחם של אותם עובדים.

צירופם להליך מתחייב בכל אופן על מנת שטענותיהם תשמענה. (ר' לענין זה הוראות סעיפים 16 וסעיף 20 (ב) לחוק עוולות מסחריות אשר מורות כי על בית הדין לידע כל צד שלישי אשר מחזיק נכסים או ראיות לגביהם מבוקשים סעדים, כגון אלה המבוקשים כאן, על זכותו להצטרף להליך). כך שמכל מקום ברי כי משיבים אלה, משצורפו, ומשלא טענו כי אינם מחזיקים ב"רכוש הנגזל" (למעט ההסתייגויות שצוטטו לעיל), הם צד נכון להליך. ר' לענין זה גם הוראות תקנות 387 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984, להלן: **תקנות סד"א**.

מכאן שיש לדחות הטענה להעדר סמכות לבית הדין לדון בבקשה.

לשאלת בעלותה של המבקשת ב"רכוש הנגזל".

20. בדיון לפנינו העלה ב"כ המשיבים טענה לפיה למעשה המבקשת אינה בעלת זכויות היוצרים או הסוד המסחרי נשוא ההליך דנן. טענה זו נסמכה על ההסכם (מש/1). אליבא דמשיבים, עיון בהסכם מעלה, כי הרכוש שנמכר במסגרתו על ידי האגש"ח למבקשת אינו כולל את זכויות היוצרים או קנין רוחני אחר כלשהו אלא המדובר בממכר של רכוש פיזי בלבד. אליבא דמשיבים, מה שלא נכלל בהסכם כלל לא נמכר, ולמעשה שייכות זכויות היוצרים או הזכות בסוד המסחרי, לאגש"ח.

21. עוד מוסיף מר ליף וטוען כי הרכוש הנגזל שייך למעשה גם לו, שכן נבנה בעמלו שלו כמי שעבד באגש"ח. המשיבים הוסיפו וטענו כי מר ליף עצמו סרב כי יוקצו לו מניות במבקשת אף שהיה זכאי לכך כעובד האגש"ח, זאת היות וסירב לוותר על זכויותיו ובכלל זה- זכויות היוצרים ב"בסיס הנתונים של נחשון" (אין טענה כזו ביחס ליישום נחשון).

22. אשר לזכויות היוצרים:

הוראות סעיף 37 לחוק זכות יוצרים התשס"ח-2008 (להלן: **חוק זכויות יוצרים**) קובעות כך:

(א) **זכות יוצרים ניתנת להעברה בחוזה או על פי דין, ורשאי בעל הזכות לתת לגביה רישיון**

ייחודי או רישיון שאינו ייחודי.

(ב) **העברת זכות היוצרים או מתן הרישיון, כאמור בסעיף קטן (א), יכול שיהיו לגבי זכות**

היוצרים, כולה או חלקה, וניתן להגבילם למקום מסוים, לתקופה מסוימת או לעשיית

פעולה מסוימת ביצירה.

(ג) **חוזה להעברת זכות יוצרים או למתן רישיון ייחודי לגביה, טעון מסמך בכתב.**

(ד) **בסעיף זה, "רישיון ייחודי" – רישיון המעניק לבעליו זכות ייחודית לעשות פעולה**

מהפעולות המפורטות בסעיף 11, כפי שנקבע בו, ומגביל את בעל זכות היוצרים מלעשות

ומלהרשות לאחר לעשות פעולה כאמור"

23. בית המשפט העליון פרש את דרישת הכתב שבסעיף 37(ג) כדרישה ראייתית ולא קונסטיטוטטיבית (עלעא 4600/08 האולפנים המאוחדים בע"מ - ברקי פטה המפריס ישראל בע"מ - מר יצחק שני (4.4.12)). ואולם, כך נקבע שם, המדובר בדרישה כבדת משקל.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

24. עם זאת, במקרים רבים נטתה הפסיקה לראות בהסכמים בהם העברת זכויות היוצרים לא נקבעה מפורשות, אך התחייבה מתוך תוכנו המהותי של ההסכם, לפרש כי הזכויות אכן נמכרו ולכל הפחות ניתן לגביהן רשיון יחודי כמשמעו בסעיף 37(ד) לחוק זכויות יוצרים. כך ר' למשל בענין ת"א (ת"א) 2301/08 תא (ת"א) 2301-08 וויזקום תקשורת בע"מ - שרון הרשקוביץ (10.1.13):
- "ברי שעם המחאת זכויות אלו, הכוללות את הזכויות המרכזיות נשוא הדיון ועמה גם את החובה ליתן את השירותים ללקוחות החברה, קיבלה התובעת את הזכויות גם בתוכנות נשוא הדיון, אשר עמן ורק עמן, ניתן ליתן את השירותים למרכזיות אלו."
25. בענינו, ההסכם אכן נועד להסדיר אספקת שירותי תכנון ויצור מטבחים על ידי המבקשת לאגש"ח, שכן האחרונה חדלה מפעילות זו ומהעסקת עובדים למטרת פעילות זו והעבירה אותה למבקשת. כן מעביר ההסכם למבקשת רכוש מסוים (ציוד ורכבים) שהיו ברשות האגש"ח ונצרך לשם ביצוע הפעילות. מנגד, המבקשת מתחייבת כלפי האגש"ח להמשיך וליתן שירותים ללקוחות האגש"ח.
- ואולם, עולה לכאורה מתוך תוכנו האמור של ההסכם, כי מתחייב מכך לכל הפחות מתן רשיון יחודי (כהגדרתו בסעיף 37(ד) לעיל) למבקשת, לעשות שמוש בזכויות היוצרים של האגש"ח (לכל הפחות למשך תקופת תקפו). אם לא כן לא היתה האגש"ח מאפשרת שימוש בהן למבקשת.
26. אשר לטענת המבקשת כי ה"רכוש הנגזל" הוא בגדר סוד מסחרי שלה:
- על פי הגדרת סוף 5 לחוק עוולות מסחריות: "בעלים" - לרבות מי שסוד מסחרי נמצא בשליטתו כדיון. לטעמנו, בשלב לכאורי זה, הוכח כי הסוד המסחרי נמצא כדיון בשליטת המבקשת.
27. איננו מקלים ראש בעובדה כי הזכויות הקניניות לא צוינו בהסכם, ובמיוחד כאשר ברי כי ההסכם נוסח בהקפדה יתירה. כמו כן, צודק ב"כ המשיבים בציינו כי לא שולמה כל תמורה כנגד מה שהועבר למבקשת, וכי הדבר מצביע לכאורה על כך שלא הועברו כל זכויות יוצרים ולא היתה כוונה להעבירן.
- כמו כן לא נעלמה מעינינו העובדה כי החוזה אינו מעניק זכויות בלתי הדירות, וכי הוא ניתן לביטול. ואם כן, לכאורה, בניגוד לטענת המבקשת, לא נועד כלל להעביר לה את זכויות היוצרים. עם זאת דומה כי בשלב לכאורי זה הוכיחה המבקשת במידה מספקת קיומו של לפחות רשיון יחודי לעשות שמוש בזכויות יוצרים ככל שקיימות ב"רכוש הנגזל", וזאת לכל הפחות למשך תקפו. לענין זה, ונוכח הוראות סעיף 37(ד), יש ליתן את הדעת לכך שלא נטען, ודאי לא הוכח ולו לכאורה, כי למר ליף ניתן רשיון שמוש בזכויות היוצרים על ידי האגש"ח (מה שהיה שומט את הקרקע מטענת המבקשת בדבר יחודיותו של השימוש שלה בהן).
28. בהקשר זה ובכלל, אנו מוצאים טעם בהשגותיו של ב"כ המבקשת על כך שמר ליף עצמו, אף שהטענות המועלות הן בעיקר טענותיו, ואף שהוא בעליה היחיד של סיסתמה, מצא לנכון להעדיף עיסוק אחר על פני מתן תצהיר ועמידה בחקירה ביחס אליו במסגרת הליך זה והעדיף כי מר תלמי הוא זה שיצהיר.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

29. מכל מקום, לטעמנו, בשלב זה לפחות, די בכך שהבעלות "רכוש הנגזל" נופלת לכאורה בגדר דרישות סעיף 5 לחוק עוולות מסחריות, על מנת להקים למבקשת עילת תביעה משמעותית לשם ביסוס דיון בבקשתה.

30. בהקשר זה לא למותר לציין כי המשיבים אינם טוענים (כפוף לטענתו של מר ליף שתדון להלן) כי הזכויות שייכות להם, אלא, כי הן שייכות לאגש"ח. בנסיבות אלה יש להעדיף את מי שזכויותיו, אף אם יתכן ומוגבלות הן, על פני מי שאינו מחזיק כל זכות.

31. אשר לטענתו של מר ליף בדבר חלק בזכויות היוצרים. טענה זו דינה להדחות.

ככל שסבור מר ליף כי זכויותיו נשאבות מכך שלשון התשובה: "הינו חבר קיבוץ נחשון וכפועל יוצא חבר" באגש"ח יחד עם כל יתר חברי הקיבוץ" – אין טענה זו יכולה לעמוד נוכח האמור ברישת הסכם ("הואיל" הראשון), שם נקבע, שהחברים היחידים באגש"ח הם הקיבוץ ואגש"ח נוספת. זכויותיהם של האגודה השיתופית והקיבוץ באגש"ח אינן ניתנות לפיצול וחלוקה בין החברים. טענתו של מר ליף מהווה ערבוב בין האישויות המשפטיות הנפרדות. גם אם מר ליף התנגד להסכם ולא חתם עליו, הרי שהוא מחיב גם אותו כחבר בקיבוץ החבר באגש"ח. מכל מקום, מאז פועלת המבקשת, שימש מר ליף כעובד שלה ונוכח הוראות סעיף 34 לחוק זכויות יוצרים, זכויות היוצרים שייכות למעסיקו. בהקשר זה יש מקום להתייחס לטענות מר ליף במכתב שנשלח מטעמו מב/1 בו מצוין כי הוא עובד במשך 17.5 שנים. (ולענין הסוד המסחרי, ראה לעיל).

האם בסיס הנתונים ויישום נחשון הם מושא לזכויות יוצרים? האם הוכיחה המבקשת קיומה לכאורה של עילת תביעה רצינית?

32. טוענים המשיבים כי אלו אינם מושא לזכויות יוצרים. איננו מוצאים צורך להכריע בכך בשלב זה משני טעמים:

האחד- העובדה כי המדובר בטענה כוללת וסתמית אשר לא ניתן לה כל פירוט ונימוק, ואף לא כל הכחשה לטיעוני המבקשת ביחס לכך (פרק ג' לבקשה). משכך, די במה שנטען על ידי המבקשת כדי לבסס בשלב לכאורי זה קיומן של זכויות יוצרים.

השני – כי הבקשה מבוססת גם על הטענה כי המדובר ב"סוד מסחרי", טענה עליה לא חולקים המשיבים.

33. על פי הגדרת חוק עוולות מסחריות, "סוד מסחרי", "סוד" - מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה לבעליו יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט אמצעים סבירים לשמור על סודיותו". לטעמנו, הוכיחה המבקשת לכאורה שהן ישום נחשון והן בסיס הנתונים מהווים סוד מסחרי. מאגר מידע שנאסף במשך עשרות שנים במהלך פעילות המפעל, והוא פרי נסיון צבירת ידע, אגירתו, מיונו וסיווגו, אף אם כל אחד מפרטי בסיס הנתונים יכול ויהיה נחלת רבים, הרי המאגר כפי שהוגדר נבנה וכונס נופל בגדר סוד מסחרי.

מדובר במאגר מידע השונה באופן עריכתו ובתאור מפרטי כל פרט שבו (כל "בלוק") מנתונים שניתן למצוא אצל המתחרים. (על כך היה ניתן ללמוד מתוך נספח 7- השוואת

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

1 חוברת מכרז של המבקשת אל מול זו בה נעשה שימוש על ידי סיסתמה – שם השימוש
2 במפרטים זהים לאלה בהם עושה שמוש המבקשת, בשינוי הלוגו, וכל זאת בהשוואה למפרט
3 אחר של חברת דרור זוננשיין) עצם העובדה שמקורות המידע גלויים ואינם חסויים, אינה
4 מבטלת בהכרח את מעמדו של המאגר כסוד מסחרי. המפתח אינו מקור המידע אלא הערך
5 המוסף המוטמע בו. עצם הליקוט, המיון, הריכוז, העדכון השוטף, הוספת נתונים, מיחזור
6 המידע השקעת המשאבים ביצירת המאגר והתאמתו לצרכים העסקיים, היא המעניקה לו
7 לכאורה, בנסיבות הענין, את מעמדו כסוד מסחרי (ראו ע"א 9046/96 בן ברוך נ' תנובה, פ"ד
8 נד(1) 625, 633-634 וכן ע"ע 80/08 דאטה פול בע"מ - יניב טכנולוגיות ואח', (7.10.10)).
9 כך אף התוכנה, ישום נחשון, שפותחה לבקשתם (בסיוע בית תוכנה) באופן המאפשר שימוש
10 יעיל ומיטבי דווקא בבסיס הנתונים עונה על הגדרה זו. יוסף כי אליבא דמבקשת (והדבר לא
11 הוכחש) נוקטת היא בצעדי מדור המונעים חשיפתו ומשכך מתקיים לכאורה, התנאי
12 המשלים הנדרש בהגדרה האמורה.
13 די בכך כדי להקים עילת תביעה רצינית של המבקשת כלפי מי שגזל, לכאורה, את "הרכוש
14 הנגזל".
15
16

טענת השיהוי

17 33. טוענים המשיבים כי הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר, שכן אף לשיטת המבקשת כבר ב7.7.14
18 התבררו לה נתונים (מהמכרז של אפל) המצביעים על גזילת הרכוש הנגזל.
19 34. דין טענה זו להדחות. המדובר בקצת למעלה מחודשיים מאז גילוי החשדות ועד אימותם
20 (לפחות לסברת המבקשת). סיסתמה עצמה קיימת שנה אחת בלבד, ויש להביא בחשבון
21 שמידע מסויים מתוך בסיס הנתונים, הועבר אליה במודע ובהסכמה (במסגרת ההסכם
22 נספח 4). אם כן, העובדה כי החשד לא עלה קודם לכן, וכן העובדה כי מאז התעוררו
23 החשדות, נדרש זמן כדי לבדקם ולבססם, אינה מעוררת קושי.
24 ביחס לשיהוי גדול יותר – (הגזלה בוצעה כארבע שנים קודם הגשת הבקשה ונתגלתה
25 למבקשת כשלושה חודשים קודם לכן) – קבע בית הדין הארצי בענין זוקו כי: "לדעתנו שיהוי
26 זה של שיהוי אינו מכריע בנסיבות הענין. שקול השיהוי נועד ליצור איזון בין זכויות המבקש מצד
27 אחד לבין זכויות הצד שכנגד אשר "התגבשו" עם חלוף הזמן וכתוצאה מכך שונה מצבו לרעה.
28 בסוגיית גזילת סוד מסחרי שהוא קניינו של המבקש, שיקול זה אינו מכריע....בנסיבות הענין
29 שבפנינו, עצם חלוף הזמן שבין גילוי גזל הסוד המסחרי ובין נקיטת ההליך אינו משמעותי שכן
30 מטיבעם של דברים, בירור העובדות והצורך להכין פניה מסודרת לערכאת השיפוט גוזל זמן ואין
31 לבוא חשבון עם המבקשת בשל כך" (הדגש אינו במקור). דומה כי כאשר מונחת על כף
32 המאזנים גזילת זכות קניינית, יש מקום ליתן משקל מועט ביותר לטענת שיהוי, כאשר בית
33 הדין משתכנע כי לכאורה אכן מדובר בגזילה כאמור, שכן משמעה מתן גושפנקא להמשך
34 עוולה.
35
36

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

שמוש שאינו כדין ברכוש הנגזל

35. הבאנו לעיל חלק מתגובתם הקצרה של המשיבים בכל הנוגע לשימוש ב"רכוש הנגזל". מדברים אלה וממה שלא נכלל בהם, עולה, כי בעבר הלא רחוק (ככל הנראה עד לפניית המבקשת אל המשיבים בהתכתבות מחודש ספטמבר), אכן נערך על ידם שימוש ברכוש הנגזל- הן בבסיס הנתונים והן ביישום נחשון. כך נזהרו וכתבו כי "עוד בטרם הגשת הבקשה הם אינם עושים שימוש ב"בסיס הנתונים היחודיים של נחושון" ו/או יישום נחושון"; הם אף הסכימו למתן צו מניעה במגבלות שציינו, תוך שסייגו הסכמתם "למעט כמובן ביחס לפרויקטים שהתוכניות בעניינם הוצאו עוד בטרם הגשת הבקשה, ובכלל זה פרויקטים בהם המשיבה שימשה ועודנה משמשת- כ"קבלן משנה"...; עוד הוסיפו וטענו כי הם מבקשים להמשיך לעשות בהם שימוש לגבי "תוכניות ו/או מפרטים שיוצאו החל ממועד המצאת הבקשה לידי המשיבים ואילך". מכלל הן אתה שומע לאו. קרי, משתמע כי עד פניית המבקשת מחודש ספטמבר אכן עשו שימוש ב"רכוש הנגזל" וכן כי השימוש לא נעשה רק לצרכי אותם פרויקטים נשוא ההסכם נספח 4. די באלה כדי להקים עילת תביעה רצינית לכאורה, אשר יש בה כדי להצדיק מתן סעדים מן הסוג המבוקש כאן, כפוף לסייגים דלהלן.

מאזן הנוחות

36. טוענים המשיבים, כאמור מעלה, כי אין מקום למנוע מהם שימוש ברכוש הנגזל לגבי תכניות או מפרטים שנעשה בהם שימוש בו בטרם המצאת בקשת המבקשת לידי המשיבים. בטיעונו בפנינו הרחיב ב"כ המשיבים את הטעם לבקשה וטען כי אין מקום לפגוע בצדדים שלישיים שהזמינו שרותי תכנון מטבחים אצל סיסתמה, והתכנונים שביצעה סיסתמה התבססו על תכניות או מפרטים שנופלים בגדר "הרכוש הנגזל", וכל זאת מבלי שאותם צדדים שלישיים שצפויים להפגע מכך, יתייצבו להליך ומבלי שנוקיהם הכבדים יובאו בחשבון.

37. דין טענה זו להדחות :

למעשה מבקשים המשיבים כי יותר להם להמשיך ולהתעשר שלא כדין ובגזל (לכאורה), מרכושה(לכאורה) של המשיבה וכי בית הדין יתן יד להמשך הפגיעה בזכויות קניניות וסודות מסחריים. זאת אין לקבל. 38. מכל מקום, כפי שציינה המבקשת, עיקר היתרון העסקי שהרויחה סיסתמה מגזל "הרכוש הנגזל", הוא האפשרות לעמוד בלוחות זמנים קצרים ובהשקעה מופחתת מאד של משאבים וזמן על מנת לעמוד בהתחייבויות אל מול לקוחות. הן לבסיס הנתונים והן ליישום נחשון יש חלופות, בין בדמות אותה תוכנת מאסטר שף או תוכנה אחרת אשר המשיבה טוענת כי רכשה (ר' גם דברי בא כוחה בסיכומו – עמ' 17 ש' 26). אם כן, השירות ללקוחותיה של סיסתמה לא ימנע כתוצאה מהוצאת צו כמבוקש, מתן שירות ללקוחות סיסתמה, או גרימת נזקים בכך שלא תתאפשר השלמת הפרויקטים שלהם, אלא, לכל היותר הדבר ידרוש מסיסתמה השקעת זמן ומשאבים גדולים יותר, וחדילתה מעשיית שימוש ברכוש הנגזל אשר

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

העניק לה יתרון מסחרי בלתי הוגן. ככל שהמדובר במכרזים שבהם כבר זכתה סיסתמה, הרי שהשמוש ב"רכוש הנגזל" כבר נעשה (והדבר ידון במסגרת התיק העיקרי), ולהבא ולצרכי אותם מכרזים, יהא על סיסתמה להמשיך ולספק השירותים להם התחייבה באמצעים חלופיים, אשר לטענתה יש ברשותה.

הפרויקטים המשותפים

39. ואולם, כאמור, אין חולק כי בהתאם להסכם נספח 4 שימשו מר לייף וסיסתמה כקבלני משנה של המבקשת לשם ביצוע פרויקטים משותפים עבור קופת חולים כללית – ארבעה בסך הכל. לצורך כך, כפי שציין מר שטרקר, הועברו נתונים מבסיס הנתונים של המבקשת אל המשיבים באמצעות מייל. אין חולק כי מידע זה אינו נכנס בגדר "הרכוש הנגזל" אף כי מהווה חלק מבסיס הנתונים. משכך, אין כל מניעה כי המשיבים ימשיכו לעשות בו שימוש לצורך אותם פרויקטים (ר' לענין זה דברי ב"כ המבקשת בעמ' 1 לפרוטוקול).

40. שאלה נוספת שהתעוררה היא האם זכאים הם לעשות שמוש במידע שנמסר לצורך ביצוע ההסכם נספח 4 גם לצרכים אחרים. המשיבים סבורים כי הם רשאים לעשות כן. מבלי שנקבע בשלב זה מסמרות לענין זה יאמר כי יתכן ויש ממש בטענה זו. כשם שבסיס הנתונים שנאסף על ידי המבקשת נאסף מתוך ביצוע עבודות וצבירת נסיון בן שנים, כולל מתוך ביצוע עבודות קודמות, אין בהכרח מקום לומר כי למשיבים אין זכות לעשות שמוש במידע שנמסר להם כדין ובמכוון, כדי להפיק ממנו נסיון וידע לשם צבירת מאגר מידע משלהם. יוער בהקשר זה כי בהסכם ההתקשרות נספח 4 אין כל הגבלה על שמוש במידע שהועבר למשיבים בקשר לכך.

41. כאמור, איננו סבורים כי עלינו להכריע בשאלה זו בשלב ביניים זה. די בעובדה כי מידע זה מצוי ברשות בידי המשיבים כדי להוציאו מגדר "הרכוש הנגזל" ולפיכך מגדר הצווים שינתנו להלן, וזאת בלא קשר לשמוש שיעשה בו ולהשתייכותו או אי השתייכותו לפרויקטים שסוכמו בנספח 4.

42. עם זאת, אין לקבל כי ייעשה שימוש בכל נתון אחר אשר לא נכלל באותם נתונים שהועברו לצורך אותם ארבעה פרויקטים. לענין זה, אם כן, אנו דוחים טענת המשיבים כי יש מקום להתיר להם לעשות שמוש ברכוש הנגזל ביחס לכל תוכנית/מפרט שהוצאו טרם המצאת בקשה זו לידיהם.

העולה מן המקובץ כי יש מקום, עקרונית להזקק לבקשה וליתן הסעדים המבוקשים. כפוף לאמור להלן

הסעדים

43. מובהר כי נוכח הוראות סעיף 22(ב) לחוק עוולות מסחריות, ניתנים הצווים דלהלן על ידי ראש ההרכב בלבד, למעט לענין צווי המניעה הניתנים הן מכח הוראות תקנות סדר הדין האזרחי והן מכח חוק עוולות מסחריות.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

צו מניעה

44. המבקשת עתרה למתן סעדים של צו מניעה מכח סעיף 53 לחוק זכויות יוצרים ותקנה 362 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984 וכן בהתאם לחוק עוולות מסחריות. 45. כאמור לעיל, נוכח הסכמתם החלקית של המשיבים למתן הסעד, ומשדחינו טענותיהם, חלקית, ביחס להיקפו של הסעד, נקבע בזאת כי על המשיבים להמנע מעשיית שימוש כלשהו ברכוש הנגזל כהגדרתו בסעיף 11 לעיל. בכלל זה על המשיבים להמנע מלגלות, להעביר, לשכפל או לעשות שימוש אחר כלשהו, בין מסחרי ובין אחר, במישרין או בעקיפין ב"רכוש הנגזל", או לאפשר לאחר לעשות כל אחד מאלה. כמו כן עליהם להמנע מלספק שירותים לצדדים שלישיים או להמשיך לספק להם שירותים במישרין או בעקיפין, באופן שיעשה שימוש ברכוש הנגזל לצורך אספקת השירותים או המשך אספקת השירותים. מוצא מגדר האיסור האמור הוא שימוש בכל אופן שהוא כמתואר לעיל בפרטים או מפרטיהם, המצויים בבסיס הנתונים כהגדרתו בסעיף 11, אשר נמסרו למבקשים מסגרת ההתקשרות בהסכם נספח 4 לבקשה, וזאת בין לצרכי ההתקשרות האמורה ובין לכל צורך אחר.

כינוס נכסים

46. עוד עתרה המבקשת למתן צו כינוס נכסים בגדר סעיפים 16+17 לחוק עוולות מסחריות ו/או בגדר תקנה 363(א) לתקנות סדר הדין האזרחי (שאינו סעד של כינוס נכסים זמני כמצוין בתקנה 387 ואילך) המבקשת ביקשה כי עו"ד ממשרדה, עו"ד אייז, ימונה ככונס נכסים ולחלופין כונס אחר. לטעמה של המבקשת הצו נדרש הן לשם מניעת המשך העוולות והן לשם שימור ראיות. 47. סעיפים 16+17 לחוק עוולות מסחריות מקנים לבית הדין סמכות ליתן צו למינוי כונס נכסים המסמיכו להכנס לחצרים המוחזקים על ידי הנתבע או על ידי אדם אחר שאינו הנתבע לשם "חיפוש ותפיסת נכסים אשר הופקו תוך ביצוע העוולה או שימשו לביצועה, או לשם תפיסת ראיות אשר קיים חשש סביר להעלמתן". צו זה הכולל צו מסוג "אנטון פילר" הוא סעד חריף וחריג. ואולם כפי שנקבע בענין זוקו, משעוגן בחקיקה, ניתן להפעילו לאו דווקא במקרים נדירים. חריגותו של הסעד נובעת מכך שהוא מאפשר כניסה לחצרים של צדדים שלישיים ופגיעה בפרטיותם של המשיבים או של צדדים שלישיים. כמו כן יוצא דופן סעד זה שכן הוא נועד לאו דווקא לשם תפיסת רכוש כשלעצמו אלא לשם תפיסתו למטרת שימור ראיות לצורכי ההליך בתיק העיקרי. 48. בנסיבות דנן, מיתנה מאד המבקשת את שביקשה אל מול האפשרויות הקיימות בחוק כאמור. המבקשת אינה מבקשת כי יוענקו לכונס הנכסים סמכויות להכנס לחצרי מי מהמשיבים או לחצריו של כל צד ג' לשם תפיסת הרכוש הנגזל. במקום זאת מבוקש כי בית הדין יורה

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

למשיבים למסור בתוך 24 שעות מעת מינויו של הכונס, את כל הרכוש הנגזל, ללא הותרת עותקים ממנו או אמצעים המאפשרים שחזורו. כן מבוקשים סעדי ס כלליים כמפורט בסעיף 2.1 לבקשה.

49. בנסיבות הענין ומשנתבקש סעד מצומצם יותר אשר הפגיעה במסגרתו בפרטיותם של המשיבים או צדדים שלישיים למעשה מתאימת באופן משמעותי, מוצאים אנו מקום כי ינתן הצו.

50. בדיון פרט ב"כ המבקשים מהם הנכסים שלגביהם מתבקש הצו (עמ' 4 ש" 22 ואילך). המפורט מרחיב מעבר למבוקש בבקשה עצמה. (ואולם כמתחייב מתקנות עוולות מסחריות (סעדים וסדרי דין), התש"ס-1999. (להלן: **התקנות**))

לא מצאתי כי יש מקום להרחיב במידה המבוקשת את מסירת המידע הקשור בצדדים שלישיים. מידע זה נועד בעיקרו, כפי שהבהיר ב"כ המבקשת בדיון, על מנת שניתן יהא, במסגרת התיק העיקרי, להשוות בין האיסור שהוטל על המשיבים בצו המניעה הזמני, לבין המידע שימסר במסגרת צו הכינוס, וזאת כדי לבחון האמנם נמשכו ההפרות. כשטעם זה לנגד עיננו מחד, וכשמאידך על בית הדין להשתכנע כי ישנו חשש סביר להעלמת ראיות (אשר בלאו הכי המבקשת אינה מבקשת להכנס ולתפוס בעצמה), איננו סבורים כי על המשיבים למסור חשבונות שלהם שהוצאו ללקוחותיהם, אף אם, כפי שהבהיר ב"כ המבקשת, מטרת הדבר היא להראות שמוש בישום נחשון בדרך של אספקה זריזה של תוצרים ללקוחות, אשר אפשרית, אליבא דמבקשת רק תוך שמוש ברכוש הנגזל. זאת היות ואמצעים פחות חריפים אפשריים לשם מניעת העלמת ראיות.

פנקסי הנה"ח של סיסתמה יוכלו להתבקש גם במסגרת התיק העיקרי, ואולם אמצעי שיאפשר למבקשת למצוא ראיות מטעמה שיש חשש כי יועלמו, ראוי שינתן. יש מקום לעשות כן בזירות הראויה, כך שלא ייוצר מצב בו במסווה של קבלת מידע בדבר הרכוש הנגזל יתקבל אצל הכונס מידע עסקי אשר יפגע בתחרותיות הלגיטימית של סיסתמה. 51. כמו כן יצוין כי על אף העובדה כי עו"ד אייז הוא ממשד ב"כ המבקשת לא מצאתי בנסיבות הענין מקום שלא למנותו ככונס נכסים וזאת נוכח העדר התנגדות כלשהי בענין זה מטעם המשיבים.

52. לאור זאת, הנני ממנה את עו"ד רועי אייז לכונס נכסים ומסמיכה אותו לפעול כאמור להלן, ולשם כך מורה למשיבים לפעול בהתאם, כדלקמן:

א. המשיבים ימסרו לכונס הנכסים בתוך 24 שעות מיום שהומצא לבית הדין אישור על ביצוע האמור בסעיף קטן ז' דלהלן, את כל הרכוש הנגזל כהגדרתו בסעיף 11 לעיל, כך שלא יוותרו עותקים שלו או אמצעים ליצור עותקים או שחזור הרכוש הנגזל, בידי מי מהם או מי מטעמם. מגדר הרכוש הנגזל מוצאים כל הפרטים ומפרטיהם אשר נמסרו למשיבים במסגרת מימוש ההסכם נספח 4.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

ב. כן ימסרו כל הסכמי ההתקשרות שלהם עם כל לקוחותיהם הכוללים תאריך ההתקשרות
וכן התחייבויות למועדי אספקה של כל פרט מפרטי השירות שהתחייבה סיסתמה לספק.
נוכח האמור, ימחקו מתוך הסכמי ההתקשרות כל הפרטים (כולל התמורה), למעט המידע
האמור ושם הלקוח.

ג. הנני מורה לכל אדם להמנע מהכשלת מימוש הצו.

ד. כונס הנכסים יקבל את כל הנכסים כאמור לעיל ויגיש לבית הדין בתוך 7 ימים מעת
קבלתם דין וחשבון כאמור בחוק עוולות מסחריות ובתקנות.

ה. בעניין כל הראיות הכלולות באמור בס"ק א' וב' לעיל, אין נפקא מינה אם מדובר במסמכים
בדיסקטים, בדיסקים קשיחים, בתקליטורים או במדיה מגנטית אחרת ואולם הכונס יפעל
בכפוף להוראות תקנה 18 לתקנות.

ו. תשומת לב כונס הנכסים מופנית לכלל החובות המוטלות עליו מכוח התקנות.

ז. כניסתו לתוקף של המינוי האמור תהיה לאחר שהמבקשת תמציא: הסכמתו של עו"ד
אייז למינוי, כתב ערבות של כונס נכסים ע"ס 50,000 ₪ כאמור בתקנה 7 לתקנות, וכן
תפקיד בקופת בית הדין התחייבות עצמית וכן פקדון בסך 40,000 ₪, או ערבות בנקאית
צמודה ובלתי תלויה על הסכום האמור.

ח. תוקף המינוי עד למתן החלטה אחרת.

53. המשיבים ישאו בהוצאות בקשה זו בסך 25,000 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 56059-09-14

- 1 ניתנה היום, י"ט תשרי תשע"ה, (13 אוקטובר 2014), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.
2
3

חנוך צמיר,
מעסיקים

שרה ברוינר ישראל, שופטת

נחמה אנג'ל, עובדים

4